

İnsanın Aynası

Hayatın gailesi içinde herkes, kendi içsel dünyasına ve o dünyanın donanımlarına göre yorum yapar, hayatı öyle anlamlandırır. Çünkü insan, gördüğünü dışarıda sanır ama aslında içindekini görür.

İnsan onurunu ve emeğini önemseyen, yapıcı güdülere sahip diğerkâm ve erdemli kişi; herkesi kendi gibi görür. Herkesi iyi niyetle okur, temiz bakar, temiz düşünür, temiz davranır. Çünkü onun algılama ve değerlendirme sistemi gelişkindir. Onun yüreğinde adalet, sözünde arınmışlık, eyleminde ı ışık vardır. Çünkü o bilir ki, insanın özü neyse gözü de odur.

Ne var ki insan onurunu ve emeğini önemsemeyen, bozuk güdülere sahip bencil tutumlarda önyargılar ve kuruntular konuşur. Gerçekler perdelenir.

Bu nedenle bir yalancı, herkesi yalancı sanır. Bir hırsız, herkesin fırsat kolladığını düşünür. Bir onursuz, herkesi kendi gibi omurgasız bilir. Bir arsız, herkesi hadsiz zanneder. Neyle meşgulse, herkesi onunla meşgul sanır. Neyle kıyaslıyorsa, herkesi o şekilde kıyaslar. Neyi gizliyorsa, herkesi onunla suçlar. Çünkü ruhu arızalı ve onun algılama- değerlendirme sistemi de yetersizdir. Komplekslidir.

Zira insan, aslında karşısındakini değil; kendi içindeki dünyayı görür. Göz uzağa baksın ister ama kalp kirliyse görüş daralır. Hakikat dışarıda değil, içeridedir. Dışarıyı iyi görmek isteyen, önce içini temizlemelidir. Gerçek bilgelik, insanın kendi içini görmesiyle başlar. İçini görebilen, başkasını da anlayabilir. Ve işte o zaman, her şey yerli yerine oturur: Kendini arındıran, dünyayı da arındırır. Kendini onurlandıran, insana da onur verir. Kendini bilen, Yaradan'a yaklaşır.

Sonuç olarak, kendi özünü ı ışıkta görmeyen, hakikati de tam ve doğru bir şekilde göremez. Zira araya çok farklı şeyler girer.

Yusuf Beğtaş

Www.karyohliso.com